

NOORTELEHT

REEDE, 10.06.2022. NR 6 (25)

SELLE ÖPPEAASTA VIIMANE NOORTELEHT

lk 2

ARVAMUS:
Vahepeal pole eestlase
lemmiktoit teine
eestlane

lk 3

**Kirsid ja
katastroof**

lk 3

**Eesti jaapanlase
pilgu läbi**

lk 4

LEMMIKLOOM: AMIGO

Tähte Paalaroos:
Noorteleht oli minu jaoks
üks võimaluste algus

Tähte on olnud Noortelehe toimetuse lahutamatu liige ajalehe ilmumisest alates ja me pole vist välja andnud ühtegi Noortelehte, kus poleks mõnda Tähte kirjutatud rida. Tähte on imeline luuletaja, etleja ja muusik, ausa ja hooliva maailmavaatega sooja südamega noor. Nüüd on Tähte koolitee Keilas lõpusirgel ja ka sellesse Noortelehte kirjutab ta oma viimase loo, et keerata uus lehekülj oma seiklusteruumis ja vastu võtta uued väljakutsed.

Kriselda Kisel

Mis on sinu elu moto?

Mul pole otsest motot või mõtet, mille järgi ma elan. Ma lihtsalt proovin kuidagi elamisega hakkama saada. Viimasel ajal on mulle küll külge hakanud mõte, et pole mõtet nii palju muretseda, kuna kõik, mis elus ja maailmas toimub, on hetkeline ja jõuab lõppude lõpuks ikka mingisuguse lahenduseni ja ka pärast seda lahendust läheb elu edasi. Proovin selle idee-

ga taga ajada hetkes elamise meetodikat, olla tänulik selle eest, mis mul on ja mida pole. Kuid lõpuks me sureme kõik ning siis ei mäleta meid enam keegi ning pole väga vahet, mida oled saavutanud ja mida mitte, seega hetkel me elame ainult iseendale. Ja ma arvan, et see on ehk moto lähedane mõte, mis mu kuklas vahepeal hingab.

Mis on sinu lemmikluuletus, mille sa oled kirjutanud?

Et milline on mu lemmiklaps... See sõltub eluetapist. Muidugi on luuletused, mida ma ise pean paremateks, ja luuletused, mis pole nii head, ja luuletused, mida ma ei näitaks kunagi kellelegi, ning luuletused, mida ma tahaksin lugeda kõigile. Võibolla saab kõiki neid luuletusi kunagi lugeda luulekogust, aga võibolla mitte. Kuid rää-

kides nüüd päris luuletajatest, siis hetkel on minu jaoks suureks inspiratsiooniks Mait Vaik, kes on kirjutanud palju tekste näiteks Vennaskonnale ja Sõpruse Puiesteele. Leian tema tekstides tohutu harmoonia, eluigatsuse, romantika. Kuid tagasi minnes minu luuletustele, siis neid saab peagi lugeda ajakirja Värske Rõhk juulinumbris.

Kes on sinu eeskuju või iidol?

Puudulik. On inimesi, kellele vaatan alt üles, keda austan ja hindan,

kelle tegemised mulle korda lähevad ja kes on teinud minu arvates suuri tegusid. On inimesi, kes mulle lihtsalt meeldivad. Kirjanduslikus mastaabis on inimesi, kes mind inspireerivad. Olgu selleks kirjanikud ja nende looming, härra suitsu ja Pilsneri pudeliga Pärnu bussijaamas, kõrgetel kontsadel vanem proua või mu oma pere. Kuid iidoleid mul pole.

Miks sa siamaani Noortelehes kaasa teed?

Ma arvangi, et nüüd on minu aeg Noortelehes läbi ja ma olen tohutul tänulik kõige eest, mida Noorteleht mulle pakkus. Noorteleht oli minu jaoks võimaluste algus, eluetapp. Kuid, miks ma siamaani kaasa tegin... Esiteks inimesed, Noortelehe toimetuse koosneb väga soojadest ja vahvatest inimestest, kellega oli rõõm iga kuu leht kokku panna. Teiseks, mulle meeldib kirjutada ja 1+1 on 2, seega oli väga loogiline olla osa Noortelehest.

Mis on plaanid peale kooli lõpetamist?

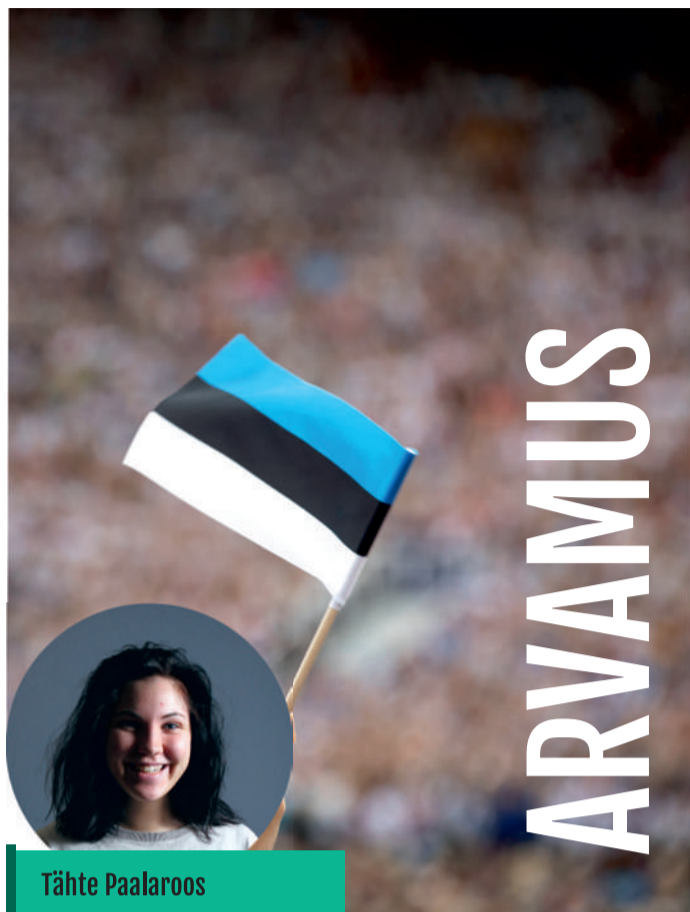
See on A ja O küsimus, mida ei tohiks üheltki lõpetajalt küsida, muidugi kui tegu pole just lasteaia lõpetajaga. Ma pole isegi oma valikutes kindel, seega võib seda küsimust poole aasta pärast küsida formaadis "Noh, Tähte, mis teed?".

Kas "Buratino tegutseb jälle" või "Saame kokku Tomi juures"?

Loomulikult "Buratino tegutseb jälle".

*Tuult tiibadesse ja sära silmadesse, armas Tähte!
Pole olemas võimatuid unistusi,
on vaid piiratud ettekujutus.*

Tähete Paalaroos

Vahepeal pole eestlase lemmiktoit teine eestlane

Üks filosoof on öelnud, et Jumal räägib kõiki keeli, ja mida enam kultuure ja keeli inimene valdab, seda "lähemale" ta jõuab Jumalale. Ma küll pole usklik, aga näen selles mõttes ilu. Mida suuremat osa maailmast mõista, seda lähemale jõuab inimene tervikule.

Eestlasi on vähe ja Eesti on väike riik. Julgen öelda, et eestlased hindavad oma kultuuri. Kes panustab eesti kultuuri rohkem, kes piirdub laulupeol šašlõki ja friikartulite söömisega. Kultuuri ei saa kuidagi peale sundida, nagu ei saa ka sundida inimest keelt õppima või rääkima. Ajalugu ei saa muuta, kuid seda ei saa ka olematuks teha. Mina pole näinud Vene okupatsiooni aega, kuid näen igapäevaselt selle jääknähte. Kuulen igapäevaselt enda ümber vene keelt. Ma pole russofoob. Mulle meeldib slaavi kultuur. Mulle meeldivad slaavi temperament, pärimus, maitsed, muusika. Ma hindan seda sama kõrgelt nagu kõiki teisi kultuure. Austan vene kultuuri kultuurina, kuid olude sunnil toon välja, et antud hetkel ma ei räägi maailmas toimuvast poliitilisest ja sõjalisest olukorrast. Ma ei poolda seda ja ma ei arva, et see on õige.

Minu jaoks on esimesel kohal eesti ja pärast seda on võrdse tähtsusega kõik teised kultuurid ja keeled. Kuid minu sees on trots. Ma pole põhimõtteliselt nõus rääkima vene keeles inimesega, kes on Eestis elanud kauem, kui mina üldse elanud olen. Samal ajal näen kõrvalt, kuidas tööturul on üks tähtis aspekt vene keele oskus. Miks me endiselt anname võimalusi Eesti venelastele elada Eestis täisväärtuslikult venekeelse elu? Kui poodi tuleb Eesti venelane, kes ei räägi eesti keelt, saab ta suurepärase 5 tähti teeninduse vene keeles kätte. Miks? See võib minust teha halva inimese ja veel halvema töötaja, kuid ma ei taha olla järgmine võimaluse looja Eesti venelasele, kes pole just nimelt tänu nendele võimalustele õppinud ära eesti keelt. Ja miks ta peaks? Ta saab suurepäraselt hakkama Eestis vene keelega. Ma isiklikult näen antud käitumises seda, et too Eesti venelane ei austa Eestit. Teeks siis kasvõi kompromissi: proovid sina, proovin mina, oleme mõlemad pooleldi õnnelikud.

Delfis ilmus artikkel "Eesti toodab umbkeelsust, pooled vene koolide lõpetajad ei räägi eesti keelt". See on masendav. Me ise oleme lubanud sellel sündida, andes meie Eesti venelastele võimaluse saada hakkama tööturul üksnes vene keelega, saada poes venekeelse teenindust. Jah, fakt, et Venemaa on ja jääb meie naaberriigiks, ei muutu, kuid Venemaa roll ja positsioon maailmas ei ole juba sajandi jagu sama. Toon kõrvale näite, kuidas poes küsis ukrainlanna mu käest midagi vene keeles. Mina muidugi ei saanud midagi aru ning järgmine hetk otsis too naine telefonist üles Google translate'i, kirjutas vajaliku lause sinna sisse ja proovis mu käest eesti keeles küsida "Kus asuvad laudlinad?". Arvan, et see on näide teise kultuuri austamisest.

Ma loodan, et olukord Eestis vene keelega muutub. Vaadates enda generatsiooni, ütlesin, et meie vene keele oskus on skaalal 1-10 ilus 3. Ja ma ei kujuta ette, kuidas Eesti venelased saavad hiljem hakkama. Minu austus ja lugupidamine slaavi ja vene kultuuri ning keele vastu on sama kõrge kui teiste kultuuride vastu. Ma pigem trotsin eestlasi, kes ikka veel annavad Eesti venelastele võimaluse meie, eesti kultuuri mitte austada. Väikese riigina peaks meile meie keel olema oluline.

Saada Noortelehele oma arvamuskirja: keila.noorteht@gmail.com

Üksilduse ja põlvkondadevahelise lõimumise teemaga noorteprojekt Gruusias

Geter Ehrenpreis

Moonika Tsilk

Keila neiu Iris ja Mirell kirjutasid projekti, mis viis nad Gruusiasse. Uurisime lähemalt, mille-ga oli tegu.

Rääkige lähemalt, mis projektiga oli tegu?

Iris: Tegemist oli Erasmus+ projektiga, kus töime kokku Eesti ja Gruusia noored. Noortekohtumise pealkirjaks oli "No to loneliness", mille põhiteemadeks oli üksindus ja põlvkondadevaheline lõimumine. Teema oli inspireeritud sellest, et mina ja Mirell oma varasemat kogemust Jututajas ja Jututajast tuli ka meie juhendaja, Kreete, kes pakkus meile selle projekti kirjutamise võimalust.

Mirell: Minu jaoks oli see teine projekt, mille ma kirjutasin. Esimene oli Harno poolt rahastatud Eesti-sisene projekt. Meie seekordne projekt toimus aga Gruusias – Tbilisis, Bakuriansis ja Rustavis. Me tegime selle projekti koos noorsootöötajatega, nemad tegelesid paberimajandusega, meie Irisega esindasime noorte arvamus ja huvisid, et mis võiks noortele päriselt meeldida. Hästi palju oli noorelt noorele õpet, ehk siis ka noored viisid läbi töötubasid ja workshop'e, mitte ainult täiskasvanud korraldajad.

Miks otsustasid osaleda?

Mirell: Mina otsustasin sellest väljakutsest osa võtta, sest olin varasemalt juba projekti kirjutanud ja mul oli väga positiivne kogemus. Mõtlesin, et miks mitte natuke suuremalt ette võtta, tehes seda ka välismaal. Kuna antud teemad olid mulle juba üsna tuttavad ning huvitasid mind, olin valmis ka nende kohta juurde õppima. Nagu näiteks see,

et oleme juba vabatahtlikud jututajad, ning Jututaja oli ka üks meie sponsoritest. Teemad, millest rääkisime, oligi üksildus, jututamine ning uurisime ka, kuidas Gruusias eakate hoolekanne käib.

Iris: Minu jaoks lihtsalt tundus see super võimalus mitut erinevat asja teha. Esiteks on see võimalus reisida. Meil oli võimalus käia Gruusias kaks korda, nii et me ise ei pidanud ostma lennupileteid ega midagi, võtsime ainult n-ö kommiraha kaasa. Lisaks oli võimalus kohtuda teise riigi noortega, rääkida nendega hästi erinevatel teemadel, mis on midagi, mida tavaliselt reisesid kogeda ei saa. See oli lõppkokkuvõttes väga tähendusrikas projekt minu jaoks ning ma plaanin tulevikus veel projekte kirjutada ja neis osaleda.

Kes projektis osalesid?

Mirell: Kokku oli meie projektis 30 noort – 15 Eestist ja 15 Gruusiast. Eesti poolt oli kaks juhendajat ja Gruusia poolt üks juhendaja ning kaks tiimiliidrit. Mina ja Iris olime samuti tiimiliidrid, me ei võtnud päris juhendajate rolli. Me näiteks kogusime päeva lõpus tagasisidet.

Mis olid teie jaoks suurimateks väljakutseteks?

Mirell: Suurimateks väljakutseteks osutusid projektis kahjuks asjad, mis olid meie kontrolli alt väljas. Nimelt jäime kõik haigeks. Ilmselt oli meil gripp, enamusel 40 kraadi palavikku. Meil käis iga päev kiirabi, üks Eesti tüdruk viidi isegi haiglasse. Aga kõik olid väga tublid, ravisid ennast ja võtsid nii paljudest tegevustest osa kui võimalik.

Millised tegevused toimusid?

Iris: Oli palju töötubasid erinevatel teemadel, näiteks üksilduse või eakate hoolekande teemal. Erasmuse teemal rääkisime, mis võimalusi Erasmus+ projektid meile kui noortele ja tulevikus meile kui täiskasvanutele pakuvad. Samuti osalesime aktiivsemates tegevustes, näiteks käisime metsas jalutamast, tegime meditatsiooni ja mängisime grupivaimu ehitavaid mänge. Selline segu asjadest, mis aitasid meil

luua üksteisega kontakti ning samas harida üksteist neil teemadel, mille olime välja valinud.

Mirell: Iga tegevuse alguses oli meil energizer, oli palju rühmatööd, kui Eesti ja Gruusia noored olid lähisegi, mis aitas ka keelebarjääri vastu, sest sai arendada inglise keele oskust. Keelebarjäär oli tegelikult väga suur, nii et

võimas õppetund.

Mis enim meelde jäi?

Mirell: Üks ettevõtmine, mis nii korraldajatele kui osalistele meeldis, oli kultuuriõhtu. Me töime Eestist kaasa kommi, kalja, sülti ja kilu, õpetasime neile "Kaerajaani" ja tegime Kahooti Eesti kohta. Sama tegid nemad Gruusia kohta: pakkusid meile kastmeid,

Google translate oli meile suureks abiks. Käisime ka näiteks Tbilisis pealinna vaatamas.

Mida projektist õppisid?

Mirell: Õppisin projekti läbiviimist, kuidas olukordades toime tulla. Kui on vahel paanika, et kõik on haiged, siis peab ikka tege-ma nägu, et kõik on korras, et teistes noortes mitte paanikat tekitada. Ehk siis hästi palju õppisingi seda, kuidas säilitada rahu.

Iris: Mulle isiklikult õpetas projekt ka seda, kuidas hinnata, mis meil Eestis on. Nagu näiteks sotsiaalhoolekande- ja tervisesüsteem. Ning erinevad toetusused, mis Eestis tunduvad tavalised teemad, mis on meie arusaamad maailmast, suhtumine ja tead-mised. Kõik võib tunduda väga loogiline, aga kui seda oma nahal näed ja koged, siis on see väga

komme ja juustused. Gruusias on üldse väga hea toit.

Eesti noortele kindlasti meeldis Gruusias mänd, meil neid ju pole. Nemad ise on seal sellega nii harjunud, aga meie mõtlesime, et mis asja, kõnnidki ringi ning sul on kõrvalt lihtsalt suur pirakas mägi ja tipust veel lumega kaetud ka.

Käisime ka Bordinom, kus saime rahvusparkis gondliga sõita ning proovida seda sooja ilma mullita looduslikku Borjomi vett.

Kui olime veebruaris ettevalmistaval kohtumisel, siis tabas Bakuriani päris tugev maavärin. Midagi väga teha polnud, maja värises. Peale seda magasime, riided seljas ja passid taskus, juhuks, kui peaks uuesti tulema.

Kokkuvõtteks oli meie projektis kindlasti väga palju katsumusi, nii tervise kui korralduse poolest. Ka juhendajad ütlesid, et see oli üks nende keerulisemaid projekte, aga see-eest õppisime sellest tohutult palju.

Kuidas ma sattusin fotograafiani

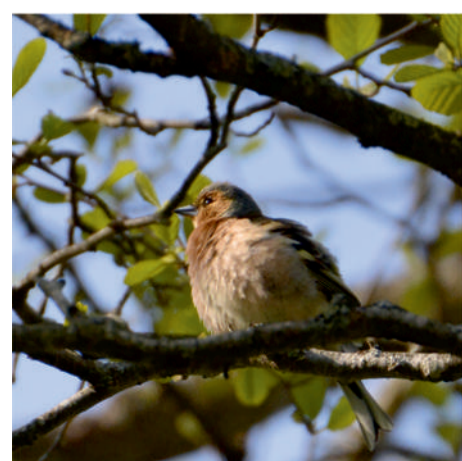
Ma sattusin selle hobi juurde väga juhuslikult. Ühel karantiinipäeval hakkas mul lihtsalt igav ja mõtlesin jalutama minna ning leidsin loodusest nii palju ilusaid taimi ja loomi, keda pildistada. Nii läksin ma jalutama

ka järgmisel päeval ja sellest järgneval – sedasi tekkis karantiini pisikene rutiin. Vahepeal ärkasin ka kell 5 hommikul, et päikesetõusu pildistada. Ajaga sain aina rohkem oskust ja kui sõbranna oli nõus mulle laenama

ka oma peegelkaamerat (varasemalt pildistasin ainult telefoniga), siis sai mu huvifotograafia vastu veelgi hoogu juurde ning siin ma nüüd olenki.

Kadri Käpa

Me oleme Kirsid. Me oleme katastroof

Mirell Pajumets

Ei, tõsiselt. Me alguses ka lihtsalt naersime, et see oleks meelde jääv moto. Alles hiljem jõudis kohale, et see on tõde. Ja korralik needus pealekauba. Igatahes...

Kõik algas sellest, et üheksandikud tahtsid korraldada ühe

esmaklassilise ballikese ning hädavajalik oli muusika, mis mängiks tantsimise taustal.

Asjade loomulikuks käiguks oli, et terve lend hakkas kaebama lennubändi puudumise pärast, ja just sel momendil tundsi meie: Liis (laulja), Mari (akustiline kitarr), öde Apri (laulja)... Hanna (taustalaulja)?... Mina (klaver) ka? Oot, kas Georg (trummid) oli samuti sellega seotud? Tegelikult ei mäleta keegi päris täpselt, kuidas see kõik algas.

Kokkuvõtlikult – meie, kellele kas polnud ballil muud tööd jätkunud ja tundsid end kasutuna

või kes lihtsalt armastavad üle töötada, kogesime seda tunnet. Tunne, kuidas sul on võimalus panna alus millelegi potentsiaalselt katastroofilisele. Ja võimsale. Ja ilusale...

Püüdsime kinni veel mõned pahaaimamatud pillimängijad: Alvari elektrikitarri, vend Apri bassitarri ja Mathiase saksofonil (sest "Careless Whisper" ilma saksofonita on illegaalne), lukustasime end muusikaklassi ja kirjutasime kõik kirsimahhaga alla lepingule, mis sisaldas endas igavest lojaalsust, põhjatut häbi proovidesse hilinemise korral ja lõputut segadust.

Räägitakse, et too leping on endiselt Mari kitarrikotis. Ehk siis nii kadunud kui selles universumis võimalik. Elasime vaheldumisi muusikaklassis ja Noortekeskuse bändiruumis, sõltuvalt sellest, kelle närvid me parasjagu ära olime söönud, ning unustasime kollektiivselt lepingu teise punkti ja kahekordistasime viimast.

Peale plahvatuslikku debüüti ballil oli selge, et see ei jää meie viimaseks esinemiseks ja bändi koosseisus toimusid mõned muutused. Kummardame teie ees, öde ja vend Apri ning Mathias, et teil oli jaksu tegeleda selle kao-

sega, mis me oleme! Sügav ausus ka kõigile koorilauljatest boheemlastele, kes suutsid "Bohemian Rhapsody" nädalaga selgeks õppida.

Pärast lahkumisi pidime taas minema pillivaldajaid küttima ja saak polnud üldse paha: tuli uus bassimängija Metsaru ja multifunktsionaalne Mirtel (viul ja taustalaulja). Seejärel panime oma säästusid hakkama ning ostsime kõigile raudrüüd - kirs-sidega sokid -, läksime sõjaretkele Noortekeskusesse ja valutasime bändika, nüüdsest pesitseme seal.

Ilmselt polnud sündmuste kronoloogiline järjekord tegelikult selline, tundub liiga loogiline meie kohta, aga las ta hetkel olla.

Sestpeale oleme segadust (ma ei julge seda varsti enam öelda, sõnadel pidavat jõud olema) korraldanud Aasta Jäljel, Muusemiöö, tutipeol koolis ja lastekaitsepäeval Kohilas. Oleme teinud hüsteerilisi telefonikõnesid päev enne esinemist, õppinud iseendale heli tegema, esinenud streikiva mikrofoniga ja külmunud sõrmedega, lahendanud sada tehnikakriisi ning saanud miljon õppetundi.

Ja oi, kuidas me kavatseme selle kõigega jätkata. Oleme suvele plaaninud kuhjaga paanikat, meie tegemisi saab jälgida Instagramis: @kirsid_band. Kõik, kes julgevad, on oodatud vaatama kuulama nii kaost kui ka tasemel muusikat!

Eesti jaapanlase pilgu läbi

Liisa-Lotte Hein

Ühel tavalisel õhtupoolikul tantsutrenni eel tutvusin uue trennikaaslase Yui Inosega, kes on jaapanlasest vahetusõpilane Eestis. Veel enne kui Yui suve alguses kodumaale naaseb, uuris, millised on tema muljed Eestis veedetud aastast.

Miks sa otsustasid Eestisse tulla?

Mu vanemad on käinud Eestis reisil. Nad näitasid mulle palju ilusaid pilte nii Tallinnast kui ülejäänud Eestist. Mul tekkis soov vanemana kindlasti Eestisse tulla.

Kuidas sa eestlasi ise loomustaksid?

Üldiselt on eestlased väga toredad ja lahked. Nad ei vihasta kergeti ja suudavad oma emotsioone taltsutada. Lisaks on nad lõbusad, jutuhimulised ning sõbralikud.

Milline Eesti toit on sinu lemmik?

Minu lemmiktoit on kohuke, sest see on minu jaoks parajalt magus. Selline maitse ei ole Jaapanis tavaline, aga minu arvates on kohuke üks parimaid magustoite maailmas.

Milline eestikeelne sõna või lause on su lemmik?

Ma arvan, et "issand jumal". See on kasulik sõna ja mulle meeldib selle kõla. Ma tahaksin ka Jaapanis öelda "issand!".

Millised on suurimad erinevused Eesti ja Jaa-

pani vahel? Kas on ka sarnasusi?

Minu meelest seisneb suurim erinevus linnapildis. Jaapanis on palju pilvelõhkujaid, maanteid, metroosid ning liiklust. See-eest on Tallinnas rohkesti vanaaegseid ja omapäraseid maju, taevas on lai ja õhk on lõdvestavalt värske. Ma ei ütleks, et üks neist on teisest parem, aga jaapanlaste jaoks on Tallinna linn muinasjutuliselt ilus.

Nii Eesti kui ka Jaapani kultuuris on au sees taktitundelisus ja kaaslaste kiitmine. Jaapanlased naeratavad teistele isegi siis, kui neil on paha tuju. Ma arvan, et eesti kultuur on imeline. Mind teeb õnnelikuks, kui palju naeratavaid eestlasi on mulle komplimente teinud.

Kas sa soovitsid oma Jaapani sõpradel reisi- da Eestisse?

Kindlasti. Ma olen väga õnne-

lik, et valisin Eesti oma vahetusaasta sihtkohaks. Tallinn on ilus linn. Mul on vedanud, et olen kohanud nii lahkeid inimesi. Olen eestlastele väga tänulik.

Lõpetuseks, sooviksin eestlastele jätta ühe sõnumi, mida teab iga jaapanlane. Muidugi ei pruugi see olla vajalik eestlastele, kellel on juba niigi soe süda. 困った時はお互い様 (loe: komattatoki wa otagaisama). See tähendab, et rasketel aegadel tuleb üksteist aidata. See on jaapanlaste, keda kutsutakse tihti kaastundlikeks inimesteks, moto. Kuna tulin välismaale, mõtlesin, et jagan teistega jaapanlaste traditsioonilist mõtteviisi.

Lõpetuseks tänab positiivsusest pakatav Yui kõiki eestlasi ja soovib neile ainult head.

LEMMIKLOOM: AMIGO

Kadri Käpa

Juba mitu aastat elab minu kodus üks suur segavereline koer, kes nii mõnegi arvates on pigem karu kui koer.

Ametlikult panime talle nimeks Amigo, mis portugali keeles tähendab sõber. Mida rohkem me teda aga tundma õppisime, seda rohkem tuli talle ka hüüdnimesid: Buddy, Beebi, Süleloom, Buttface, Pepuloom. Viimased kaks hüüdnime tulevad sellest, et ta enda tagumikku kõigile nina alla lükkab, et nad teda sealt sügaksid.

Kas ta on oma nimega rahul?

Ma ütleks, et on küll. Vähemalt üldiselt ta ei ignoreeri oma nimega hüüdmist, kui just mõni metsloom läheduses pole.

Millal teda esimest korda nägid?

Amigo tõime koju neljakuuselt 23. detsembril 2018 ehk ta oli meie väike jõulukungikene. Sõitsime terve perega talle teise Eesti otsa järele ning tagasi sõites oligi pisikese korvikese sees meie uus pereliige. See korvikene on siiani meil alles, aga sinna sisse mahuvad nüüd heal juhul ainult kaks esimest käppa.

Milline koer ta on?

Amigo on pooleldi koer ja pooleldi kass ning vahel lööb temas välja ka konnake. Juba väiksena mängis ta palliga nagu kassike ja istus võimalusel kuskil kõrgemal kohal. Võimalusel väldib ta ka mustust, kui just midagi põnevat ta tähelepanu ei köida ja teda jooksuga mutta ei kutsu. Iseloomult on ta väga armastav ja sõbralik inimeste vastu. Ta väga

naudib meie seltsis olemist ning lihtsalt lähedust. Teiste loomadega võib ta aga väga erinevalt käituda: vahepeal lööb araks ja peidab end ära ning vahepeal üritab oma domineerivust välja näidata. See on üks iseloomujoon, millega peame väga ettevaatlikud olema.

Kas tal on ka mõni huvitav anne?

Jah, Amigol on anne kogu oma söök sekunditega ära süüa. Nimelt meeldib talle toit nii väga, et ta õgib selle võimalikult kiiresti alla. Mure on küll, et ega ta nii endale liiga ei tee, aga siiani pole õnneks midagi juhtunud.

Mida olen mina temalt õppinud ja mida ta on minult õppinud?

Amigo on mulle põhiliselt õpetanud seda, kuidas rahulikult jääda ka siis, kui ta mingi korraliku vusseri kokku keerab. Samuti olen aru saanud, et me mõlemad hindame väga vabadust ja eks see ole ka põhjus, miks talle kaugele joosta meeldib, kui vahel rihma otsast lahti saab.

Mina olen talle aga nii mõnegi vingerpussi õpetanud, mis talle korralikult sisse on jäänud. Näiteks meeldib talle istuda oma kuudi katusel, sest ma kunagi istusin seal ja kutsusin ta enda juurde; meeldi istub ta ka aiatoolidel, batuudil ning ka aiatalual. Eks kombeid õpitakse ju ikka vanematelt liikmetelt ja kui üks on täielik ronija, siis pole ime, et temast üks korralik hüppaja sai.

Mida peaks koera oamisel silmas pidama?

Koerad võivad iseloomult olla väga erinevad ning vajada väga erinevaid elutingimusi. Mõni koer vajab rohkem aktiivsust, aga teine ei pruugi seda kannatada. Sellepärast tuleks kindlasti uurida oma koera päritolu ja seda, milliseid tõuge temas peitub, et teada, millist elustiili koer vajab.

RISTSÕNA

Liisa-Lotte Hein

ALLA

- Lauljanna, kes tahab saada pruuniks 2. juuniks
1. juuni on rahvusvaheline ...
- Vana-Rooma jumalanna, kelle järgi juuniku nime sai

PAREMALE

- Juuniku jaapani keeles
- Jaapani keeles on "juuni" hoopis number ...
- Riigipüha, mil tähistatakse Eesti võitu Võnnu lahingus
- Tähtkuju juuni alguses

Tee lahendusest pilt, saada see Noortelehe toimetusse ja võid võita magusa auhinna! keila.noorteleht@gmail.com

Eelmise Noortelehe piltmõistatuse võitja on **Angela**. Palju õnne!

Auhinna saab kätte Keila Noortekeskusest.

HOROSKOOP

JÄÄR

Sinu sapised mõtted võivad sulle tekitada sapikive, ole ettevaatlik. Raha puuduse tõttu võid hakata mõtlema organite müümise peale. Muidu särab sinu igas päevas päike, võibolla.

SÕNN

Vaatad ilmaennustust ning kavatset vanapaganaga diili teha ja kolme veretilga eest osta nädalake sooja ilma. Kahjuks läheb tehing valesti ning soojale ilmale saad lisaks vihma.

KAKSIKUD

Su katus sõidab täiega ja sa ise sõidad oma katusega. Suvetuul toob sulle pähe mõtte hakata kalameheks, aga vihmauss õnge otsas osutub liiga raskeks ning õng kukub vette.

VÄHK

Ostad endale uued jalatsid, mis hakkavad hõõruma, lisaks jalgadele hõõruvad need su närvid läbi. Raha on vähe. Võibolla müüd oma neeru maha. Võibolla võidavad lotoga 2€.

LÕVI

Pead plaani, kuidas saada maailma valitsejaks, oled enda arust imeline. Tegelikult sa pole. Tule maa peale tagasi ja meenuta, et ostad oma avokaado Maximast, pole sa nii lahe midagi.

NEITSI

Sööd liiga palju herneid ning poolkuud on sul peeruhais küljes. Jälle läheb su elus kõik hästi ja teised kadestavad sind. Loodan, et oled õnnelik teiste imetlevate pilkude üle.

KAALUD

Ei, sul pole vaja osta jälle uusi asju, sa ei mahu varsti oma majja ära. Jäta parem heaga see hakklihamasin poodi, sulle isegi ei maitse hakkliha. Proovid joogat, murrad varbad.

SKORPION

Me saime juba ammu aru, et oled kõige ilusam inimene. Heidad teistele õelaid pilke nende elu mõnitades, aga tead, sa pole ise ka nii perfektne. Võibolla võidavad lotoga 1€.

AMBUR

Kavatsed lõpuks ühe raamatu läbi lugeda, aga pärast esimese lause lugemist otsustad jääda harimatuks. Selle asemel võtad lahti Elu24 uudised ning loed neid. Armud, võibolla.

KALJUKITS

Tahad hakata mesilasi pidama, aga nende sumisemine ajab sind väga närvi ning pärast kahte tundi annad alla. Hakkad poliitika vastu huvi tundma, aga ainult salaja öösiti.

VEEVALAJA

Lähed pooleks aastaks palverännakule, kuna sulle meeldib ennast piinata. Pärast kella keeramist oled täiega ära keeranud. Võibolla mõtled oma organite müümisele.

KALAD

Peaksid mõtlema 100 km matkale, kuna viimati pole lisandunud su ellu asju, millega teiste ees eputada. Sa pole rahul oma soenguga ja võibolla ajad kõik oma juuksed maha.

PS! Ära võta horoskoopi liialt südamesse. Kuna päikene paistis ja loodus lorkas, sai Tähte(de) vaatlusele segavaks faktoriks kõrvenõgeste võsa. Astroloog sai veidi kannatada.

NOORTELEHT
KEILA NOORTE AJALEHT

VÄLJAANDJA KEILA NOORTEKESKUS
MÄE 7, KEILA. TEL 552 5525
KEILA.NOORTELEHT@GMAIL.COM
TRÜKK: PRINTALL

TOIMETUS:
KEIU VALGE
GETER EHRENPREIS
TÄHTE PAALAROOS
KRISelda KISEL

LIISA-LOTTE HEIN
KADRI KÄPA
KAREEN KINK
MIRELL PAJUMETS

